ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ 14 Οκτωβρίου 1919
Κελοίου Μάρτυρος
Αν. ηλ. ώρ. 6 λ. 18
Δύσ. 5 λ. 30

15 ΛΕΠΤΑ | ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΡΩΪΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΑΡΧΩΝ | ΛΕΠΤΑ 15

Μυτιλήνη — Έτος Δ'. Αριθ. 925 | Γ. Ε. ΚΑΛΔΗΣ — ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ — Μ. Σ. ΒΑΛΛΗΣ | Γραφεία και Τυπογραφεία: Λεωφόρος Γεωργίου του Α'.

ΜΙΑ ΝΕΑ ΛΥΣΙΣ

Επαναλαμβάνεται επιμόνως η είδησις ότι η Αμερική δεν θα αναλάβη εντολάς εν Τουρκία. Και η είδησις αυτή θα επαληθεύση κατά πάσαν πιθανότητα κατόπιν της ασθενείας και της αποχής του Ουΐλσωνος από της ενεργού πολιτικής, καθόσον το σύστημα της δι' εντολών διοικήσεως είνε επίνοια αυτού, ήτο δ' ούτος θιασώτης της ιδέας της αναμίξεως της Αμερικής εις τα της Ευρώπης και όλων εν γένει των ηπείρων πράγματα χάριν της παγκοσμίου ειρήνης και εις την αναδοχήν εντολής διά την Κωνπολιν, την Αρμενίαν και μεγάλου μέρους της Τουρκίας. Ίσως μάλιστα εις την πρόθεσιν ταύτην οφείλεται και η γνώμη του Ουΐλσων, η μετά τόσης πεισμονής υποστηριχθείσα, όπως ολόκληρος η Θράκη περιληφθή εις το κράτος της Κωνσταντινουπόλεως.

Αλλ' η ασθένεια του Ουΐλσων έδωκε καιρόν εις τους αντιπάλους του να αντιδράσωσιν εις την πολιτικήν αυτού και να επιτύχωσι την μεταστροφήν, την οποίαν απ' αρχής οι Ρεπουμπλικάνοι επεδίωκον, να περιορισθή δηλ. η Αμερική εις τα του οίκου της συμφώνως προς το δόγμα του Μονρόε αποκρούουσα οιανδήποτε ανάμιξιν εις τα των άλλων ηπείρων και οιανδήποτε εντολοδοσίαν.

Και γεννάται τώρα το ερώτημα. Πώς θα λυθή το Τουρκικόν ζήτημα, εάν επαληθεύση η είδησις περί αποχής της Αμερικής;

Έως τώρα ουδέν θετικόν γνωρίζομεν ειμή μόνον ότι θα επισπευσθή η λύσις αυτού και ότι η καταστολή του κινήματος του Μουσταφά Κεμάλ ανετέθη εις τον Αγγλικόν και τον Ελληνικόν στρατόν.

Αλλ' η Ιταλική εφημερίς «Επόκα» ανέγραψεν εσχάτως την είδησιν ότι η Τουρκία θα περιορισθή εις μόνον τας καθαρώς Τουρκικάς επαρχίας, ότι η Κωνσταντινούπολις θα διεθνοποιηθή αλλ' ότι ο Σουλτάνος θα παραμείνη εις αυτήν με σκιώδη επικυριαρχίαν.

Η διεθνοποίησις της Κωνσταντινουπόλεως αποτελεί λύσιν την οποίαν η Ελλάς κατ' αρχήν δεν αποκρούει, εφόσον διά γενικωτέρους λόγους δεν παραχωρείται αύτη εις ημάς από τούδε, ως απαιτεί το δίκαιον και όπερ θα αποτελέση την παγίαν και οριστικήν λύσιν του αιωνίου προβλήματος της Κωνσταντινουπόλεως. Θα είνε όμως λύσις προσωρινή, διότι διά της συνδιοικήσεως ταύτης θα αναπτυχθούν τοσαύται αντιζηλίαι και συγκρούσεις μεταξύ των Δυνάμεων, ώστε χάριν αυτής της παγκοσμίου ειρήνης θα παραχωρηθή η Κωνσταντινούπολις εις εν μόνον Κράτος και μάλιστα μικρόν και όχι επίφοβον. Κράτος διαθέτον εις την επίμαχον πόλιν εθνολογικά και ιστορικά δίκαια. Και το Κράτος αυτό είνε η Ελλάς.

Η διεθνοποίησις όμως της Κων)πόλεως θα έχη κατ' άλλο μέγα καλόν διά την Ελλάδα, ότι καθιστά αδύνατον το να περιληφθή εις αυτήν η Θράκη.

Διότι εάν είνε δυνατόν να διεθνοποιηθή και να διοικηθή υπό πολλών ομού Δυνάμεων μία πόλις, είνε τούτο απολύτως αδύνατον δι' εν ολόκληρον κράτος.

Θα χωρισθή λοιπόν το ζήτημα της Θράκης από το της Κων)πόλεως, ότε η ένωσις αυτής με την Ελλάδα δύναται να θεωρηθή βεβαία.

Αλλ' εκείνο, το οποίον γεννά ανησυχίας και σκέψεις είνε η ενδεχομένη παραμονή του Σουλτάνου εις την Κωνσταντινούπολιν, έστω και με σκιώδη επικυριαρχίαν. Διότι εφόσον ο Σουλτάνος θα παραμένη εν Κωνσταντινουπόλει, οι Τούρκοι θα έχωσιν αιωνίως τα βλέμματά των επ' αυτής και θα ονειρεύωνται την επανάκτησιν πλήρους επ' αυτής κυριαρχίας.

Το τοιούτον όμως θα καταστήση αδύνατον την ειρήνην εν Ανατολή, ως θα καταστήση αδύνατον και την ανάπτυξιν φιλικών και αγαθών σχέσεων μεταξύ Ελλάδος και Τουρκίας.

Η μόνη ριζική λύσις, η οποία θα δώση την ειρήνην εις την Ανατολήν είνε να εκδιωχθή ο Σουλτάνος από την Κων)πολιν, η δε Τουρκία να περιορισθή εκεί όπου μόνον τουρκικοί πληθυσμοί υπάρχουσι.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΦΥΠΝΙΣΙΝ ΤΩΝ ΝΕΟΤΟΥΡΚΩΝ

Κων)πολις 8.— Η κωμωδία εξακολουθεί. Ο πανκομιτατισμός οργιάζει, ο σωβινισμός αφηνίασεν, ο ψευδοπατριωτισμός ελύσσαξε. Πανταχού όπου Τούρκος, έχει και πάλιν τονώση τα άγρια ένστικτά του, τα οποία εκδηλούνται με όλα τα είδη της απαραδειγματίστου τουρκικής θηριωδίας και αγριότητος. Ούτε ίχνος σεβασμού πλέον απέμεινε προς τους συμμάχους νικητάς. Εδώ και εις τας επαρχίας εν και το αυτό κήρυγμα ακούεται. Αφύπνισις του αντιχριστιανικού κομιτάτου, θάνατος, εξόντωσις εις τους γκιαούρηδες. Τα εθνικά όργανά των, ο Τουρκικός δηλ. τύπος στιγμήν δεν παραλείπει, κατά την όπο αν να μη υπενθυμίζη εις τους Τούρκους ως μάθημα εθνικής κατηχήσεως την σφαγήν, την βίαν, την καταστροφήν κατά παντός μη μουσουλμανικού. Αφ' ετέρου, ο Σουλτάνος, ο Διάδοχος, η κυβέρνησις, οι πολιτικοί σύνδεσμοι, οι αρχηγοί των πολιτικών κομμάτων σκορπίζουν κατά χιλιάδας εντύπους προκηρύξεις, διαγγέλματα, προτροπάς κάμνουν κατηχήσεις εις τα τζαμία, παντού και πάντοτε, με το ίδιον εις όλα ταύτα προσφιλές θέμα, την εξαφάνισιν κάθε χριστιανικού και προ πάντων ελληνικού. Και οι μουσουλμάνοι πιστοί εις την εκτέλεσιν των προς αυτούς διδασκαλιών εφαρμόζουν αυτάς κατά γράμμα και με υπερθεματισμόν μάλιστα εκείνων τα οποία διδάσκονται. Και διά τούτο όχι πλέον εις τας επαρχίας αλλ' εις αυτήν την πρωτεύουσαν, εις την μεγάλην οδόν του Πέραν, εις τα προάστεια εις την Χαλκηδόνα, εις το Σκούταρι, αι βιαιότητες και οι κακουργίαι είνε καθημεριναί και συνηθέσταται, διότι έως εδώ έχουν φθάσει αι ενέργειαι των εθνικών οργανώσεων.

Από συλλαλητήριον μνημόσυνον

Και από προετοιμασθέν συλλαλητήριον το οποίον μετεβλήθη εις μνημόσυνον ετελέσθη προχθές εις το τζαμίον Σουλτάν Αχμέτ, πλησίον της Αγ. Σοφίας. Έκαμαν και πάλιν την εμφάνισίν των, αι μέλαιναι σημαίαι, τοιχοκολλήσεις με μαύρα περιθώρια και η πατριωτική αρθρογραφία των τουρκικών εφημερίδων με μαύρα πλαίσια με ρητά και επικλήσεις. Το βέβαιον είνε ότι όπως άλλοτε δεν έδειξε προθυμίαν ο τουρκικός λαός, και αν έλειπαν μερικοί εκ των ρεδενκοτοφόρων εξημμένων ρητόρων ή νεωτέρα Ασταλίκ των Τούρκων ή Αδιπέ Χανούμ και όλη η άλλη αηδία των Τούρκων πατριωτών ουδείς θα υπήρχε λόγος να αναγραφή το περί συγκεντρώσεως και θα απεδεικνύετο ακόμη εντονώτερον το πόσον οι τούρκοι παρά τους προσποιητούς εθνικούς ηρωϊσμούς των αισθάνονται και γνωρίζουν τί θέλουν και τί ζητούν. Αλλ' αδιάφορον διά να μη πάγη ο κόπος των χαμένος εν στενώ κύκλω ήρχισαν να ομιλούν οι ρήτορες.

Ύβρεις και χυδαιολογίαι

Ήσαν εν όλω επτά και μεταξύ αυτών ο πρόεδρος του σωματείου «Τούρκ Οτζαγή». Καίτοι δε την παραμονήν του μνημοσύνου έλαβον διαταγήν από την διασυμμαχικήν να μη εκτραπώσιν εις ύβρεις προς τους συμμάχους εν τούτοις κατά κανόνα φαίνεται απαράβατον της τουρκικής ρητορείας ο πρώτος αγορητής βαναύσως και οι μετ' αυτόν ομιλήσαντες βαναυσότατα ύβρισαν την Ελλάδα, απεκάλεσαν ληστάς και κακούργους τους Έλληνας στρατιώτας επί των οποίων από τους χοτζάδες ερρίφθη εθνικόν ανάθεμα ωνόμασαν ρυπαράν την Ελληνικήν σημαίαν και ωρκίσθησαν όπως μη κλείσουν τα μάτια πριν ίδωσι τους Έλληνας εκδιωκομένους από το «ιερόν έδαφος».

Η διασυμμαχική αστυνομία η οποία περιπατούσεν έξω του τζαμίου και απέβλεπε την τάξιν ειδοποιήθη από μερικούς Έλληνας ότι παρά την απαγόρευσιν οι Τούρκοι εξετράπησαν εις ύβρεις κατά των συμμάχων αλλ' ηρκέσθη αύτη μόνον να λάβη σημείωσιν των ονομάτων των αγορητών. Τί θα γίνη περαιτέρω δεν είνε δυνατόν να γνωρίζωμεν διότι μέχρις ώρας ουδέν έγινε, τουρκική δε αντιπροσωπεία του μνημοσύνου είχε το θράσος υπό την Εδιπέ Χανούμ να παρουσιασθή εις τας Αρμοστείας και να επιδώση ψήφισμα εκφράζον τους πόθους των τούρκων με την ιδίαν θρασύτητα με την οποίαν ωμίλησαν εις το τζαμίον.

Είμαι ασφαλώς πληροφορημένος ότι εν τη Αγγλική πρεσβεία εις την εν λόγω αντιπροσωπείαν έγιναν πικρόταται και αυστηραί παρατηρήσεις και μετά δυσκολίας πολλής εκράτησαν το ψήφισμα αφού η Εδιπέ Χανούμ με σ έρωτα και τα συνήθη κοινήματά της μάτην εδοκίμασε τον αντιπρόσωπον της γηραιάς Αλβιώνος να τον κάμη να αλλάξη γνώμην. Ίσως διά τούτο μετά δύο ημέρας η «Ιλερή» (Εμπρός) ωσάν τάχα Μαγδαληνή μετανοούσα ήθελησε δήθεν να επανορθώση την κουταμάρα των Τούρκων αι μεταξύ άλλων έγραφεν ότι ο κ. Βενιζέλος είναι εκ των ολίγων πολιτικών της Ευρώπης ο οποίος ελάμπρυνε την πατρίδα του και ότι οι τούρκοι πρέπει να προσέξουν εις την Ελλάδα, την βαίνουσαν ολονέν εις την πρόοδον και την ακμήν.»

Δεν ελησμόνησε όμως ως όργανον κομιτατικόν να προσθέση ότι ο Βενιζέλος της Τουρκίας είνε ο Μουσταφά Κεμάλ και ότι περί αυτόν πρέπει να συσπειρωθή όλο το τουρκικόν έθνος και να ενισχύση τον μέγαν πατριωτικόν του αγώνα και την εξοντωτικήν κατά των χριστιανών έφεσιν προσθέτομεν ημείς.

Έρχεται ο Ταλαάτ

Και από θρασύτητος εις θρασύτητα περιπίπτοντες, άρχοντες και αρχόμενοι εδημοσίευσαν πρό ημερών, ότι απροκαλύπτως πλέον γίνεται η ανασύστασις του Κομιτάτου, ότι ιδρύονται και πάλιν τα καταξσυνοικίας τμήματα αυτού, με τας λέσχας τα όργια και όλα τα πρωτοπαλληκαρά του. Με την τηλεγραφηθείσαν δε είδησιν εξ Ελβετίας ότι πρόκειται να απελαθώσιν εκείθεν ο Ταλαάτ και η συντροφία του, αι κομιτατικαί εφημερίδες, πρωτοστατούσης της «Τασβήρ» δεν παρέλειψαν να μας βεβαιώσουν, ότι δεν αποκλείεται του να επανέλθη εις την πόλιν μας, τόσον ο Ταλαάτ, όσον και κάθε άλλος κομιτατικός, «όταν προς τούτο το απαιτήση η θέλησις του έθνους». Πού και πώς θα καταλήξη μία τοιαύτη θέλησις του Τουρκικού έθνους δεν είνε δυνατόν να την προεξοφλήση κανείς, αφού περί Ταλαάτ και των άλλων θηριωδών σφαγέων των χριστιανών έχει μορφωθή κάποια γνώμη των ισχυρών συμμάχων, οι οποίοι με την παρουσίαν εδώ του αρχισφαγέως των χριστιανών θα θελήσουν βεβαίως να εφαρμόσουν το φιλοδίκαιον αυτών, εν ονόματι των ζητούντων τιμωρίαν και εκδίκησιν, διότι τα προσφιλέστατά των διήλθον εν στόματι του τουρκικού σφαγέως ή παρέδωκαν την τελευταίαν πνοήν εις ερήμους και στέππας, οικτρώς και θηριωδώς διά πείνης και ψύχους αποθανόντα.

Τι όμως οι όλα ταύτα θα αντιτάξουν πρό των ισχυρών της Γης οι Τούρκοι όταν ερωτηθώσι διατί, ενώ μέχρι πρό τινος κατηγορούντο τους κομιτατικούς και ανεγνώριζον αυτούς ως κακούργους και καταστροφείς των χριστιανών και της πατρίδος των τώρα όλοι ως διά μαγικής ράβδου αποκαλύπτως και ανασχύντως παρουσιάσθησαν υπό την πανκομιτατικήν σημαίαν; Κατήντησε και αυτόν τον Φεγιάζ Βέην, διοικητήν της Ανατολής, αναγνωρισθέντα εν τη Μεγ. του Πέραν οδώ υπό των συγγενών των θυμάτων, τα οποία έσφαζεν εν Ανατολή, συλληφθέντα υπ' αυτών, παραδοθέντα εις την διασυμμαχικήν αστυνομίαν και καταδικασθέντα εις διετή φυλάκισιν, να τον απολύσουν από τας φυλακάς χωρίς δε να εντρέπεται η δημοσιογραφούσα Εδιπέ Χανούμ την επιούσαν να γράφη εις Τουρκικόν φύλλον διατί η δημοκρατικωτάτη Γαλλία δεν ευνοεί το κίνημα των οργανώσεων το οποίον είνε τόσον . . . . φιλελεύθερον, ανεξίθρησκον και φιλοδίκαιον; Αι καϋμέναι άθωαι λέξεις, τόσης υψηλής ιδεολογίας, σημαντικαί, τι χονδροειδή εξευτελισμόν καραποίησιν παθαίνουν εις την τουρκικήν αντίληψιν.

Η ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΡΜΕΝΙΑΝ ΕΝΤΟΛΗ

Ο εν Σμύρνη Τοποτηρητής της αρμενικής αρχιεπισκοπικής έσχε συνέντευξιν μετά του Αμερικανού στρατηγού Μοζέλυ της αποστολής του στρατηγού Κάρμπορδ, όστις διήρχετο εκ Σμύρνης. Ούτως εδήλωσεν αυτώ συν άλλοις:

— Καίτοι η κοινή αμερικανική γνώμη ευνοϊκώς διατεθειμένη προς τους Αρμενίους, το πλείστον του λαού μας δεν γινώσκει καλώς τα πράγματα της Αρμενίας. Ό,τι πάντες γινώσκουσιν είνε ότι η Αρμενία εύρηται εν Τουρκία και ότι οι Αρμένιοι συνεχώς δεινοπαθούσιν υπό των Τούρκων. Η έκθεσις μας όμως θα διαφωτίση το πρόβλημα τούτο.

Όταν η αμερικανική Γερουσία θα επικυρώση το σχέδιον περί της Αμφικτυονίας των Εθνών, αύτη θ' αποφανθή και περί της αναλήψεως της εντολής επί της Αρμενίας, από της απόψεως δε ταύτης η έκθεσις μας θα ενέχη μεγάλην σπουδαιότητα. Η συναντωμένη μείζων δυσχέρεια είναι ότι το έθνος σας είναι λίαν διεσκεδασμένον και απαιτούνται μέγισται προσπάθειαι ευθύς ίνα καταστή δυνατή η μετανάστευσις. Μόλις επατήσαμεν εις Αρμενίαν διαβάντες τα τουρκικά σύνορα διεπιστώσαμεν μεγάλην διαφοράν, διότι παρά τα συσσωρευθέντα ερείπια το πάν αυτόθι κατήγγελλε την αναμφισβήτητον αλήθειαν ότι ευρισκόμεθα εν χώρα πολλώ μάλλον πεπολιτισμένη.

Είνε βέβαιον ότι μετά πάροδον βραχέος χρόνου η φυλή αύτη θα κυριαρχήση της καταστάσεως. Πρό παντός όμως δέον να εξασφαλισθή η ζωή και η περιουσία των Αρμενίων, τούτο δε υποθέτω ότι θα κατορθωθή δι' ολίγων σχετικώς στρατιωτικών δυνάμεων. Δέον να αφοπλισθώσιν οι Τούρκοι και οι Κούρδοι και εξαναγκασθώσι να διάγωσιν έντιμον βίον. Κατά το ταξείδιόν μας επανειλημμένως επυροβολήθημεν παρ' αυτών. Η κατάστασις αύτη δέον να τερματισθή. Αν η Αμερική αναλάβη την εντολήν επί της Αρμενίας, δέον να πέμψη ευθύς Αμερικανούς υπαλλήλους πρώτης τάξεως προς εκπλήρωσιν του έργου της. Ελπίζω ότι η αμερικανική ιδεολογία θα κατισχύση εν τέλει και ο αρμενικός λαός θα απολαύση των αγαθών Κυβερνήσεως φιλελευθέρας και δικαίας».

Ο ΜΠΟΛΣΕΒΙΚΟΣ ΕΡΓΑΤΗΣ ΕΙΝΕ ΔΥΣΤΥΧΗΣ

(Συνέχεια και τέλος)

Μετά την πείναν το ψύχος

Μετά την πείναν το ψύχος. «Η τιμή των ξυλανθράκων, κατά τας διαβεβαιώσεις της «Οικονομικής Επιθεωρήσεως Ζίον» έφθασεν εις την παράδοξον υπερτίμησιν των 3,156 ο)ο». Έκαστον μέτρον ξύλων —κατ' επίσημον στατιστικήν— έφθασεν από 2 1)2 εις 1,200 ρούβλια. Και όταν εξεκανει, ξύλα, λείπουν τον περισσότερον καιρόν τα σπίρτα. Εκάστη εργατική οικογένεια λαμβάνει τακτικά κατά μήνα εν κυτίον, οι δε μεταπωληταί πωλούν έκαστον εις διαφόρους τιμάς μέχρις 25 ρουβλίων. Η επανάστασις, ήτις εκολακεύετο ότι θα ήνοιγεν εις τους εργάτας τας πύλας του παραδείσου, εσβέσθη μέχρις αυτής της εστίας του προλεταρίου. «Ο εργάτης διά να δυνηθή να ζήση—ομολογεί ο Ζηνόβιεφ—αναγκάζεται να τοποθετήση τα τέκνα του εις τας κομμουνιστικάς οικοτροφίας.

Το Κράτος, το περίφημον «Προνοητικόν Κράτος» πολιτογραφεί τα παιδία, ενεργεί ερεύνας επί των επίπλων, επιτάσσει και λεηλατεί είνε η νόμιμος αισχροκέρδεια. Το Κράτος αφαιρεί από τον εργάτην το ποδήλατόν του, από την εργάτιδα την ραπτομηχανήν της. «Υπό το πρόσχημα σοσιαλιστοποιήσεως—και αυτή η παρατήρησις οφείλεται εις τον Ζηνόβιεφ,—τα σοβιέτ στερούν το προλεταριάτον των στοιχειωδεστέρων όρων της ευζωΐας» . .

Η κατάστασις των εργαστηρίων

Το εργαστήριον εξακολουθεί να είνε ο τρόμος της ζωής του εργάτου. Κακώς θερμαινόμενον, ανεπαρκώς φωτιζόμενον, τελείως ακάθαρτον θα προσκαλεί υπό το παλαιόν καθεστώς, αυστηροτάτας ποινάς εκ μέρους των επιτηρητών της εργασίας. Αλλά κατά την πρώτην σοσιαλιστικήν δημοκρατίαν, η εργασία εγκαταλείπεται εις εαυτήν. Τα κομιτάτα ή τα «Κολλεκτίφ—οι πραγματικοί κύριοι της βιομηχανίας—περιορίζονται εις τα αστυνομικά καθήκοντα, επιβλέπουν και καταγγέλλουν κατά τους όρους του κομμουνιστικού κόμματος, οι εκλεγόμενοι διά τα σοβιέτ δεν διδουν ποτέ λογοδοσίαν της εντολής των εις την πελατείαν των. Μία αμέτρητος άβυσσος χωρίζει την εργατικήν κυβέρνησιν από την εργατικήν μάζαν.

Το Κρεμλίνον είτε κατοικείται υπό του Λενίν είτε υπό του Τσάρου παραμένει πάντοτε απρόσιτον.

Και όλη αυτή η αθλιότης δεν ευρίσκει ούτε μίαν ανταμοιβήν εις τον μέγαν χάρτην των ελευθεριών των προλεταρίων, εις το νέον Κοράνιον το εξαγγελθέν εις τον κόσμον μετά την νίκην των Σοβιέτ. Θεωρητικώς μόνον κύριος του εργοστασίου του ο εργάτης, είνε πραγματικώς ο δούλος αυτού αλυσσοδέτος εις τον άκμωνα, όπως ο αρχαίος δούλος εις την καλλιεργουμένην γην.

Η ρωσσική επανάστασις ήτις υπό την ετικέτταν του Μαρξισμού ουδέποτε έπαυσε να σημειοί κοινωνικάς οπισθοδρομήσεις ανήγαγε και πάλιν την ιδέαν της εργασίας εις την Μουζικικήν αντίληψιν της αγγαρείας. Ουδέποτε αστυχόν Κράτος θα ετόλμα πρός κατάστολήν των απεργιών να σείη το ρόπαλον, όπως η κυβέρνησις των «δυστυχισμένων εργατών και των χωρικών.

Συλλήψεις καταδιώξεις, τυφεκισμοί, όλα τα είδη των βιαιοτήτων οίτινες εβύθισαν εις το αίμα κατά τον χειμώνα και την άνοιξιν τα εργοστάσια — τας μάνδρας αυτάς, μπολσεβικισμού — υπερεβλήθησαν, υπό της ψυχράς και μεθοδικής μετατροπής του ελευθέρου εργάτου εις δεσμώτην. Ο μη εργαζόμενος κηρύσσεται εκτός του νόμου, στερείται των δελτίων του διά τα τρόφιμα διαγράφεται εκ του καταλόγου των καταναλωτών». Εις τα εργοστάσια, όπου άλλοτε ο θόρυβος των συναθροίσεων εκάλυπτε τον κρότον των μηχανών, κατισχνασαντα χωριζόμενα τα μεν από τα δε υπό των Κουνγκούς, των ωπλισμένων από κεφαλής μέχρι ποδών, στρέφουν σιωπηλώς δίδυμοι διά τον εμφύλιον πόλεμον.

Μετά δύο έτη

Δύο περίπου έτη προλεταρινής φρενοπληξίας κατέληξεν εις το να εγκαθιδρύσουν εις την ρωσσικήν βιομηχανίαν το καθεστώς το εκθειασθέν κατά τας αρχάς του 19ου αιώνος υπό του στρατηγού Αράκτσεεφ διά την γεωργίαν χωρικοί στρατιωτικοποιημένοι, συγκομιδή προϊόντων δι' ωρισμένην εκ των προτέρων χρήσιν, αγροτικαί εργασίαι μεταβεβλημέναι εις καταναγκαστικά έργα. Πρό 15 ήδη μηνών, τα σοβιέτ των πληρεξουσίων προσέφερον εις τον Μεστσέρσαν, διευθυντήν του εργοστασίου Κλόμνα, την θέσιν του βιομηχανικού δικτάτορος με μισθόν 45,000,000 και με 4,000 ενθρύς στρατιώτας διά την εκτέλεσιν των διαταγών του.

Εκείνο το οποίον θα έκαμε ένα άστεον να φρικιά, δεν επιτόνησεν ένα σοσιαλιστήν τον Κρασίν, τον σημερινόν αυτοκράτορα των σιδηροδρόμων, Τσάρον της Βιομηχανίας. Διά διατάγματος της 26ης Ιουλίου, η ρωσσική παραγωγή και ειδικώτερον η της καυσίμου ύλης ετέθη επί ποδός πολέμου. Τα συμβούλια των πληρεξουσίων εξηκολούθησαν να υποβάλλουσι την στρατιωτικοποίησιν των ανθρώπων και μέχρις αυτών των διανοουμένων ακόμη.

Αι εθνικοποιηθείσαι επιχειρήσεις δεν είνε πλέον ή στρατώνες των κινητοποιηθέντων προλεταρίων. Ουδεμία πλέον ελπίς φιλοζωΐας πλην της ελπίδος του να τρώγη διά να μη αποθάνη.

Ο ορίζων περιεφρούσσετο ερμητικώς, υπό των τουβλοκτίστων τοίχων των εργοστασίων, τους οποίους μόνος ο μπολσεβικισμός κατώρθωσε να μεταβάλη πραγματικώς εις φυλακήν. Και διά την προσαγωγήν της εργασίας, ολόκληρος σειρά σοσιαλιστικών προδοσιών. Ο θεσμός των αμοιβών, η εργασία κατά τεμάχιον, τυραννικόν σύστημα σημειώσεων και συμβόλων, εφαρμοζόμεναι υπό των φρουρών του «Προνοητικού Κράτους».

Ο εργάτης κατέπεσεν εις την βαθμίδα του απλού παρακολουθήματος της μηχανής του, ο δε μισθός του φυσικά κατήλθεν εις το όριον το απαραιτήτως αναγκαιούν διά την ζωήν και διά την αναπαραγωγήν του είδους του... Αι έργα και μάζαι διοργανούνται στρατιωτικώς υπό την επίβλεψιν μιας ιεραρχίας αξιωματικών και υπαξιωματικών. Οι προλετάριοι είνε δούλοι. Ούτω ωμίλουν ο Ένγκελ και ο Μαρξ εις την περίφημον προκήρυξιν του κομμουνιστικού κόμματος, του λατρευομένου υπό των σοβιέτ αντί ευαγγελίου. Εν συνειδήσει οι απόστολοι του σοσιαλισμού περιέγραφον την πρώτην κατά την χρονολογίαν εκ των πραγματοποιήσεων του προγράμματός των.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΚ ΚΩΝ)ΛΕΩΣ

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ 12

Ο Τουρκικός τύπος

Η «Αντάντ» γράφει:

Η Υψ. Πύλη παρασκευάζει διακοίνωσιν διαμαρτυρίας κατά των Ελλήνων, μη θελόντων να συμμορφωθώσι προς τας αποφάσεις της επιτροπής επί του καθορισμού της ζώνης κατοχής. Ευθύς ως αύτη ανεχώρησεν εκ της περιχώρου επανακάμπτουσα εις Κωνσταντινούπολιν, τα ελληνικά στρατεύματα ήρχισαν προελαύνοντα, ίνα καταστήσωσιν αδύνατον την εις τας εστίας αυτών επάνοδον των προσφύγων. Η διακοίνωσις αύτη θα υποβληθή, ως υποτίθεται, όπου δεί προσεχέστατα.

Η αποστολή του Σαλήχ πασά

Ο εν Αμασεία ευρισκόμενος υπουργός των ναυτικών Σαλίχ πασάς διεβίβασε χθες εις την Υ. Πύλην τηλεγραφήματα περί της πορείας των μετά των εθνικών οργανώσεων διαπραγματεύσεών του και της εν Αμασεία και Σεβαστεία καταστάσεως.

Μετά την λήψιν των τηλεγραφημάτων τούτων ο Μ. Βεζύρης Αλή Ριζά πασάς μεταβάς εις τα ανάκτορα εγένετο δεκτός εις ακρόασιν παρά τω Σουλτάνω και παρέσχεν αυτώ σχετικάς τινας πληροφορίας.

Ο Σαλίχ πασάς εζήτησε τηλεγραφικώς παρά της κυβερνήσεως την άδειαν, όπως μεταβή εις Σεβάστειαν. Η κυβέρνησις ενέκρινε την αίτησιν ταύτην.

Αι σχέσεις Ρουμανίας και Ελλάδος

Ο Ρουμάνος στρατηγός Αβερέσκο, αρχηγός σήμερον της αντιπολιτεύσεως εις Ρουμανίαν, εδήλωσεν εις Έλληνα δημοσιογράφον τα εξής:

Ημείς οι μικροί, εξηκολούθησεν ο πρώην πρωθυπουργός, έχομεν καθήκον να είμεθα στενώς συνδεδεμένοι, ιδίως Ρουμανία, Σερβία και Ελλάς. Με την χώραν σας μας συνδέουν μόνον κοινά συμφέροντα δυστυχώς όμως δεν έχομεν κοινά σύνορα, και διά τον λόγον αυτόν απαραίτητος μεταξύ ημών και υμών σύνδεσμος θα είναι πάντοτε η Σερβία. Όσον αφορά το υπ' εμέ κόμμα, βάσιν της εξωτερικής αυτού πολιτικής θα έχη την στενήν ταύτην συνεννόησιν. Αφ' ετέρου και ο νυν πρωθυπουργός της Ρουμανίας στρατηγός Βαϊτογιάνου εις τον αυτόν δημοσιογράφον

ἐδήλωσεν: Αἱ σχέσεις Ρουμανίας καὶ Ἑλλάδος πρέπει νὰ γίνουν σήμερον στενώτεραι.

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Βεσσαραβίας ἐν τῷ σημερινῷ ρουμανικῷ ὑπουργείῳ κ. Ἰγγουλιτς ἐδήλωσεν εἰς τὸν Ἕλληνα δημοσιογράφον τὰ ἑξῆς:

Ὀφείλω νὰ σᾶς ἐκφράσω ὅλην τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν συμπατριωτῶν μου Βεσσαραβιανῶν, διὰ τὸν ἡρωϊκὸν στρατόν σας ὁ ὁποῖος ἐπὶ τοσοῦτον ὑπεροπσίσθη τὴν χώραν μας ἀπὸ τοῦ μπολσεβικικοῦ κινδύνου. Οἱ Βεσσαραβιανοὶ διετήρησαν τὴν ἀγαθωτέραν τῶν ἀναμνήσεων διὰ τὸν Ἕλληνα στρατιώτην. Οὐδέποτε θὰ λησμονήσωμεν τὸ ἦθός του. Καὶ δὲν διστάζω νὰ σᾶς εἴπω, ὅτι μεταξὺ τῶν στρατῶν, οἵτινες διῆλθον τῶν χωρῶν μας, ὁ ἑλληνικὸς μᾶς ἀφῆκε τὰς καλυτέρας ἐντυπώσεις.

Ὑπουργικαὶ δηλώσεις

Ὁ ὑπουργὸς τῶν δημοσίων ἔργων Ἀμπιὺκ πασᾶς ἐν συνεντεύξει πρὸς συντάκτην τῆς «Τερτζουμάν» ἐδήλωσε τὰ ἑξῆς:

— Ὁ ἀπὸ μέρους τῆς κυβερνήσεως πασᾶ ταῖς ἐθνικαῖς ὀργανώσεσιν ἀποσταλεὶς Σαλὶχ πασᾶς ἐξακολουθεῖ νὰ διεξάγη μετ' αὐτῶν διαπραγματεύσεις. Ἐπειδὴ αἱ λεπτομέρειαι δὲν ἔκανον αἰσθησιν εἰσέτι οὐδὲν δύναμαι νὰ εἴπω περὶ αὐτῶν.

Ἄλλως τε δὲν ἐλήφθη εἰσέτι παρὰ τοῦ Σαλὶχ πασᾶ σχετικὸν τηλεγράφημα. Ὅσον ἀφορᾷ τὰ γραφέντα περὶ προσκλήσεως μας εἰς τὴν Συνδιάσκεψιν τῆς εἰρήνης ταῦτα δὲν εἶναι ἀκριβῆ. Τοιαύτη πρόσκλησις δὲν ἐγένετο ἀκόμη. Ἡ παροῦσα πολιτικὴ κατάστασις εἶναι εὐνοϊκωτέρα ἢ πρότερον πρὸς ἡμᾶς.

Ἐν τούτοις εἶναι ἐπάναγκες νὰ τηρηθῇ ἀπόλυτος ἡσυχία καὶ ἠρεμία.

Νὰ διακανονισθῇ τὸ τουρκικόν

Παρίσιοι 7.— «Ἡ Ἐφημερὶς τῶν Συζητήσεων» ἐπιμένει ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ ἐπὶ τῆς ἀνάγκης ταχείας διακανονίσεως τοῦ τουρκικοῦ ζητήματος ὡς ἑξῆς. «Ἂν δὲν διαθέτωμεν πλέον στρατιωτικὰ μέσα ἐξαναγκασμοῦ, οἱ δὲ Τοῦρκοι δὲν εἶνε τόσον παράφρονες, ὥστε νὰ πιστεύουν ὅτι δύνανται νὰ ζήσωσιν ἐν καταστάσει διαρκοῦς ἀνταρσίας εἶνε δυνατὸν εἰσέτι νὰ δημιουργηθῇ ἐντὸς τῆς ἀρχαίας ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας κατάστασις πραγμάτων περιφρουροῦσα τὸν πολιτισμὸν καὶ τὰ νόμιμα ἰδιαίτερα συμφέροντα τῶν χριστιανικῶν κρατῶν. Πρέπει νὰ παραιτηθῶμεν τῆς ἰδέας εἰδικῆς ἐντολῆς διὰ τὴν Τουρκίαν ὁλόκληρον, εἴτε διὰ τὴν Κωνσταντινούπολιν.

«Οὐδεμία δύναμις εἶνε ἱκανὴ νὰ κυβερνήσῃ ὁλόκληρον τὴν Τουρκίαν δι' ἴδιον αὐτῆς λογαριασμὸν ἢ διὰ τὸν τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν. Ἡ μεγαλοπρεπὴς αὕτη καὶ ἐπιφάνειαν ἐπιχείρησις θὰ ἐξήντλει τὰς δυνάμεις τοῦ ἐντολοδόχου κράτους καὶ θὰ προεκάλει ἐσφαλμένως ἐναντίον αὐτοῦ συνασπισμὸν τῶν γειτόνων κρατῶν. Αἱ αὐταὶ θὰ ὑπῆρχον δυσπιστίαι καὶ διὰ τὴν χώραν τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ἂν γίνῃ δεκτὴ ἡ ἀποκατάστασις τῆς Ρωσσίας εἶνε βέβαιον ὅτι οὐδεμία τῶν συμμάχων αὐτῆς θὰ ἠδύνατο ν' ἀναλάβῃ ἀσμένως τὴν ἐπὶ Κωνσταντινουπόλεως ἐντολὴν δι' ἑαυτήν, εἴτε νὰ παραχωρήσῃ τὴν ἐντολὴν ταύτην εἰς ἄλλην δύναμιν.

Ὅσον ὀλίγον ἀρμοδιώτατον ἦτο ἡ ἐγκαθίδρυσις τῆς Ρωσσίας εἰς τὰ Στενὰ τόσον περισσότερον νόμιμον εἶνε νὰ συμμετέχῃ ἡ δύναμις αὕτη εἰς τὴν ἐπιτήρησιν καὶ τὴν διοίκησιν τῆς χώρας καὶ τῶν Στενῶν. Οἱ Ἀμερικανοὶ πολιτικοὶ ἄνδρες ἐπιθυμοῦσιν ἐντολὴν ἐπὶ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας. Δὲν εἶναι πιθανὸν νὰ συγκατατεθῇ ὁ ἀμερικανικὸς λαὸς εἰς τὸ ν' ἀναλάβῃ ἐντολὴν ἀντιβαίνουσαν καὶ τὸ δόγμα τοῦ Μονρόε. Οὔτε διαθέτουν αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι προσωπικὸν πολιτικὸν παρεσκευασμένον διὰ τοιοῦτον καθῆκον ἡ δὲ ἀμερικανικὴ δημοκρατία δὲν εἶνε ἐπαρκὴς ὅπως ἐξασφαλισθοῦν ἐν Ἀνατολῇ διαρκεῖς ἐγγυήσεις εἰς τὰ ἐνδιαφερόμενα ἔθνη.

Ὁ ἀρθρογράφος συνηγορεῖ ὑπὲρ ἀμεροληπτου ἐλέγχου ἐπὶ τῆς Τουρκίας καὶ ὑπὲρ συστάσεως ἐπιτροπῆς διὰ τὰ Στενὰ ἐντεταλμένης νὰ ἐξασφαλίσῃ ἐλευθέραν ναυσιπλοΐαν ἐν Εὐξείνῳ καὶ Αἰγαίῳ.

Τὸ ἄρθρον καταλήγει λέγον ὅτι ἡ Διάσκεψις δέον νὰ βεβαιωθῇ ὅτι ὁ καλλίτερος τρόπος δι' ἕκαστον νὰ περιφρουρήσῃ τὰ ἴδιά του συμφέροντα συνίσταται εἰς τὸ νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς ὅλους ν' ἀναπτύξουν ἐλευθέρως τὸ ἐμπόριον εἰς τὴν Τουρκίαν.

Ἡ κατάστασις ἐν Μόσχᾳ

Παρίσιοι.—Εἰς τὸν «Φιγαρὼ» ἡ περιηγήτρια Λβὼφ φθάσασα εἰς Κοπεγχάγην ἐπιστέλλει διὰ μακρῶν περὶ τῆς ἐν Μόσχᾳ καταστάσεως. Εἶναι ἀπερίγραπτοι αἱ ἐντὸς τῶν τειχῶν τῆς Μόσχας ἀποτρόπαιοι καὶ φρικώδεις σκηναί. Ἡ πεῖνα καὶ αἱ ἀσθένειαι καὶ ἡ γυμνότης κυριολεκτικῶς θερίζουν τοὺς κατοίκους ἐκεῖ. Εἰς τὰς ὁδοὺς ἄνθρωποι καὶ σκύλλοι διαπληκτίζονται τεμάχια ξύλου. Παιδία γυμνητεύοντα συνενώνονται ἐν μέσῃ ὁδῷ θέλοντα νὰ συλλέξουν μερικοὺς κόκκους σίτου πεσόντας ἔκ τινος σάκκου. Πρὸ τῶν ἀρτοπωλείων κατάκεινται ἐπὶ τῶν λιθοστρώτων ἄνδρες καὶ γυναικόπαιδα περιμένοντες ὅλοι τὴν σειράν των διὰ νὰ λάβουν τὸ ὡρισμένον σιτηρέσιον καὶ πολλάκις πίπτοντες ἐξηντλημένοι καὶ θνήσκοντες.

Α. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
= Στοὰ Γούτου Ἀριθ. 12 =

ΕΙΣ ΤΟ ΝΕΟΝ ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ
Β. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ
Πωλοῦνται:
Βαφαὶ τριχῶν ἐγγυημέναι Μαῦραι καὶ Καστανα.
Κολώνια ἀρίστης ποιότητος εἰς φιάλας καὶ ἐπὶ τὴν ὀκᾶν.
Crème Orientale διὰ τὰς κηλίδας τοῦ προσώπου (πανάδες).
Violettes Orientale
Κατὰ τῆς πτώσεως τῶν τριχῶν καὶ Πυτιριάσεως.
Ἐκριζωντυλίνη διὰ τοὺς κάλους.

ΔΕΛΤΙΑ

ΟΙ ΕΝΟΙΚΙΑΣΤΑΙ

ἐγκαταλελειμμένων Τουρκικῶν κτημάτων ὑπέβαλαν νέας ἀναφορὰς πρὸς τὸν κ. Γεν. Διοικητὴν καὶ τὸν κ. Οἰκονομικὸν Ἐπίτροπον ἐκθέτοντες τὴν καταστροφήν, τὴν ὁποίαν ὑπέστησαν καὶ ζητοῦντες τὴν ἀναστολὴν πάσης καταδιώξεως διὰ τὰ καθυστερούμενα ἐκ τοῦ ἐνοικίου τοῦ πρώτου ἔτους, μέχρις οὗ νομοθετικῶς λυθῇ τὸ ζήτημα τῆς μειώσεως αὐτοῦ, καὶ τὴν λύσιν τῆς μισθώσεως διὰ τὸ δεύτερον ἔτος.

Τὰς αἰτήσεις τῶν ἐνοικιαστῶν εὑρίσκομεν λίαν δεδικαιολογημένας, διότι οἱ περισσότεροι ἐξ αὐτῶν οὐδὲ χρήματα ἔχουν διὰ νὰ ἐξακολουθήσουν τὴν καλλιέργειαν, ἀφοῦ εἰς μάτην ἐδαπάνησαν τόσα ποσὰ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, καὶ ἀφοῦ στεροῦνται καὶ σπόρου, διότι ἔσπειραν χωρὶς νὰ θερίσωσιν. Ὑπάρχουν δ' ἐνοικιασταί, οἱ ὁποῖοι ἐπώλησαν καὶ αὐτὰ τὰ ζῷά των, διὰ νὰ πληρώσουν μέρος τοῦ ἐνοικίου τοῦ πρώτου ἔτους.

Ἡ Κυβέρνησις πρέπει νὰ σπεύσῃ νὰ λύσῃ τὸ ζήτημα ἐπειγόντως, διότι ὁ καιρὸς τῆς καλλιεργείας ἔφθασεν, ἀφοῦ μάλιστα καὶ αἱ περισσότεραι τῶν συσταθεισῶν τοπικῶν Ἐπιτροπῶν ἔχουν ἤδη ὑποβάλη τὰς ἐκθέσεις των.

Τὸ λυπηρὸν ὅμως εἶνε ὅτι μερικοὶ Ταμίαι, ὑπέρμετρον ζῆλον καὶ εἰς τοῦτο ἐπιδεικνύοντες, εὐθὺς ὡς ἔληξεν ἡ προθεσμία τῆς ἀναστολῆς, ἔσπευσαν νὰ ἐκδώσουν ἐντάλματα κατὰ τῶν δυστυχῶν ἐνοικιαστῶν καὶ αἱ φυλακαὶ ἀναμένουν νὰ ὑποδεχθοῦν πολλοὺς ἐξ αὐτῶν.

Ἀλλὰ θὰ ἠθέλαμεν νὰ ἐρωτήσωμεν:

Δὲν βλέπουν οἱ κ. Ταμίαι τὴν καταστροφὴν τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν;

Δὲν γνωρίζουν ὅτι καὶ ἡ Γενικὴ Διοίκησις καὶ ὁ κ. Οἰκονομικὸς Ἐπίτροπος καὶ οἱ βουλευταὶ ἐπενέβησαν ὑπὲρ αὐτῶν παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ ζητοῦντες παράτασιν τῆς ἀναστολῆς καὶ ριζικὴν λύσιν τοῦ ζητήματος;

Δὲν γνωρίζουν ἐπὶ τέλους ὅτι συζητεῖται ἀκόμη ἡ τύχη τῶν μισθωμάτων τούτων καὶ πῶς καὶ ὑπὲρ τίνων ταῦτα προορίζονται;

Πρὸς τί ἡ τόση σπουδή; Διατὶ ἐννοοῦν καὶ καλὰ νὰ πιέζουν τοὺς δυστυχισμένους ἐνοικιαστὰς ἐξωθοῦντες αὐτοὺς εἰς τὸ ἀκρότατον ὅριον τῆς ἀπελπισίας;

Πρὸς Θεοῦ, οἱ Δημόσιοι ὑπάλληλοι πρέπει νὰ ἔχουν νοῦν καὶ καρδίαν καὶ νὰ μὴ δεικνύνται ἀνοικτίρμονες πρὸς τοὺς πολίτας.

Διαβεβαιοῦμεν δὲ τοὺς κ. κ. Ταμίας ὅτι δὲν ὑπάρχει φόβος νὰ ἐπιτιμηθοῦν ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον διότι δὲν ἐγέμισαν τὰς φυλακὰς ἀπὸ τοὺς ἐνοικιαστὰς τῶν τουρκικῶν κτημάτων, καθόσον ὑπάρχουν ἐδῶ ἀνώτεροι ὑπάλληλοι τοῦ Κράτους, οἱ ὁποῖοι βλέπουν καὶ ἐξετάζουν τὰ πράγματα ἐψύχραιμον καὶ ἀπὸ πείρας καὶ οἱ ὁποῖοι εἰσηγοῦνται τὰ δέοντα παρὰ τῇ Κυβερνήσει.

Ἂς μὴ σπεύδουν λοιπὸν οἱ κ. Ταμίαι νὰ πλουτίσουν τοὺς Τούρκους εἰς βάρος τῶν ἐνοικιαστῶν. Καὶ ἂς μὴ περιάγουν διὰ τῆς σπουδῆς των εἰς δύσκολον θέσιν καὶ αὐτὴν τὴν Κυβέρνησιν.

Πόσον θαυμάσιοι ἦσαν οἱ Τοῦρκοι εἰς παρόμοιας περιστάσεις μὲ τὸ Ἰδαρὲ Μασλαχάτ. (ἐξοικονόμησις τῶν περιστάσεων).

ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ

νὰ μείνῃ κανεὶς ἐργάτης, ὁ ὁποῖος νὰ μὴ ἀναγνώσῃ ὅσα ἐγράψαμεν εἰς δύο συνεχῆ φύλλα «περὶ τοῦ Μπολσεβίκου ἐργάτου».

Καὶ ἂν δύναται, ἂς μὴ φύγῃ ἀπὸ τὰ δεινοπαθήματα καὶ τὴν πεῖναν καὶ τὴν γυμνότητα, εἰς τὴν ὁποίαν κατεδικάσθη ἡ ἐργατικὴ τάξις ἐν Ρωσσίᾳ.

Ποῖος ἦτο ὁ σκοπὸς τῆς Ρωσσικῆς ἐπαναστάσεως; Διατί ἐχύθη τόσον αἷμα δι' αὐτήν;

Διὰ νὰ ἐξυψωθῇ ὁ ἐργάτης, διὰ νὰ καταλάβῃ αὐτὸς τὴν Ἀρχήν, διὰ νὰ γίνῃ τάχα ἐλεύθερος ἐν μιᾷ λέξει διὰ νὰ εὐτυχήσῃ.

Ὁποῖον ὅμως ὑπῆρξεν τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Μπολσεβικισμοῦ; Κατέστησε πράγματι ὁ Μπολσεβικισμὸς τὸν ἐργάτην εὐτυχῆ; Δυστυχῶς ὄχι. Τοὐναντίον μάλιστα τὸν κατέστησε δυστυχέστατον ὑφ' ὅλας τὰς ἐπόψεις.

Ὡς πρὸς τὸν μισθὸν ἀμείβεται οὗτος σήμερον ἀνώτερον παρὰ ἄλλοτε, διότι ἂν ηὐξήθησαν οἱ μισθοί, ηὐξήθησαν ὅμως καὶ ταὐτοχρόνως καὶ τὰ εἴδη τοῦ βίου εἰκοσάκις καὶ ἑκατοντάκις περισσότερον.

Τοῦ ὑπεσχέθησαν τὴν ἰσότητα καὶ ὅμως οἱ μισθοὶ ποικίλουν ἀπὸ 300 ἕως 3000 ρούβλια διαιρεθέντες εἰς 27 τάξεις.

Τοῦ ὑπεσχέθησαν τὴν ἐλευθερίαν καὶ τώρα μετεβλήθη εἰς κτῆνος, εἰς μηχανήν, εἰς παράρτημα τοῦ ἐργοστασίου καὶ ἀναγκάζεται νὰ ἐργάζηται βίᾳ ὑπὸ τὴν ἀπειλὴν τοῦ ροπάλου, τὸ ὁποῖον διαρκῶς ἐπισείεται ὑπὲρ τὴν κεφαλήν του.

Καὶ ὅμως εὑρίσκονται καὶ παρ' ἡμῖν μερικοὶ ἀστεῖοι, οἱ ὁποῖοι ὀνειρεύονται τὰ ἀγαθὰ τοῦ Ρωσσικοῦ παραδείσου.

ΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ

τῆς ὁδοποιΐας πρέπει νὰ ἐνταθοῦν εἰς τὸ ἀκρότατον σημεῖον. Ἤρχισαν αἱ βροχαὶ καὶ ὅσοι δρόμοι δὲν ἐπεσκευάσθησαν ἀκόμη ἢ εὑρίσκονται ὑπὸ ἐπισκευήν, κατέστησαν ἀδιάβατοι.

Ὑπάρχουν τμήματα ἀνασκαμμένα, τὰ ὁποῖα μὲ τὰς βροχὰς μετεβλήθησαν εἰς τέλματα.

Εἶνε ἀνάγκη νὰ ῥιφθοῦν τὸ ταχύτερον τὰ σκῦρα.

Πότε θὰ τελειώσῃ ἡ ἐπισκευὴ τῆς ὁδοῦ Βαρεᾶ; Ὁ κόσμος παραπονεῖται διὰ τὴν βραδύτητα αὐτήν, διαμαρτύρεται, φοβεῖται ἐνδεχόμενα δυστυχήματα.

Ἐφόσον ἦτο θέρος, καὶ ἡ κατάστασις ἦτο ὑποφερτή. Μὲ τὴν εἴσοδον ὅμως εἰς τὸν χειμῶνα αἱ ἀνάγκαι κατέστησαν μεγαλείτεραι καὶ αἱ ἐλλείψεις καταφανέστεραι.

Ο γνωστὸς ταχύδρομος Μυτιλήνης—Σμύρνης «Ἀνδρέας Χ" Ἰωάννου ἀναχωρεῖ προσεχῶς. Πληροφορίαι Καφενεῖον «Κρυστάλ».

Η ΛΕΣΒΟΣ

Λιμενικὴ κίνησις

Κατέπλευσε χθὲς τὴν μεσημβρίαν ἐκ Κω)πόλεως τὸ ἀτμόπλοιον «Ἀτρόμητος» ὅπερ καὶ ἀπέπλευσε διὰ Σμύρνην, Χίον, Πειραιᾶ.

— Ἀναμένεται σήμερον ἡ «Κρήτη» ἐκ Πειραιῶς,—Σμύρνης.

Κοινωνικὴ κίνησις

Ἀφίκοντο προχθὲς ἐκ τῆς ἀπέναντι ἀκτῆς οἱ διακεκριμένοι ἀξιωματικοὶ τοῦ πεζικοῦ κ.κ. Χυτήρης Σ. λοχαγὸς τοῦ 5ου Συντάγματος καὶ Σταθόπουλος Στ. ὑπολοχαγὸς τοῦ 5ου Συντάγματος.

— Ἐπίσης καὶ ὁ φίλος ταγματάρχης κ. Ι. Παπαδάκης.

— Ἀνεχώρησαν χθὲς εἰς Ἀθήνας διὰ τοῦ «Ἀτρομήτου» αἱ ἀξιότιμοι οἰκογένειαι Θ. Ἀλεπουδέλλη, Ἐλ. Βουρνάζου, Ἀρ. Σιφναίου καὶ Ἀπ. Α. Καραπαναγιώτου.

— Ἐπίσης διὰ Σμύρνην ὁ ἀνθυπασπιστὴς τῆς Στρατιωτικῆς Δικαιοσύνης κ. Ἀρ. Καλλικλῆς μετὰ τῆς ἀδελφῆς του.

Στρατιωτικὰ

Ἐδημοσιεύθη νομοθετικὸν διάταγμα, ἐπιτρέπον εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν στρατιωτικῶν ὅπως διατάξῃ τὴν ἀναθεώρησιν τῶν βοηθητικῶν καὶ ἀνικάνων ἀπὸ τοῦ 1914 καὶ ἐντεῦθεν. Ἀπεφασίσθη ἡ ἀπόλυσις πάντων τῶν ὑπηρετούντων κληρωτῶν καὶ ἐφέδρων δημοδιδασκάλων. Τὸ σχετικὸν διάταγμα θὰ ἐκδοθῇ προσεχῶς.

Διανυκτερεύοντα φαρμακεῖα

Ἀπόψε Παπαντωνίου.
Αὔριον Ἠλιάδου.

Νομαρχιακὴ ἐγκύκλιος

Ὁ κ. Νομάρχης ἀποστέλλει ἐντὸς ὀλίγου εἰς τοὺς Ὑποδιοικητὰς τοῦ Νομοῦ καὶ Διοικητικοὺς Γραμματεῖς Ἰμβρου, Τενέδου, πρὸς τοὺς προέδρους τῶν Κοινοτήτων καὶ πρὸς τοὺς Οἰκ. Ἐφόρους τὴν ἑξῆς ἐγκύκλιον:

Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας προτιθέμενον νὰ προβῇ εἰς τὴν ἐκποίησιν τῶν ἀστικῶν κτημάτων τῶν ἀνηκόντων εἰς τὸ Δημόσιον καὶ ἀκαταλλήλων διὰ δημοσίους ἢ δημοτικοὺς σκοποὺς καὶ ὧν ἡ διατήρησις καὶ ἡ διὰ μισθώσεως διαχείρισις δὲν ἀποβαίνει ἐπωφελὴς τῷ Δημοσίῳ, παραγγέλλομεν ἵνα ὑποβάλητε ἡμῖν λεπτομερῆ κατάλογον τῶν ὧδε ἀστικῶν κτημάτων τοῦ Δημοσίου καθορίζοντες ἅμα τὰ δυνάμενα νὰ χρησιμοποιηθῶσι διὰ δημοσίους ἢ δημοτικοὺς σκοποὺς καὶ λέγοντες ἀστικὰ κτήματα δὲν ἐννοοῦμεν ἢ μόνον τὰς οἰκίας μετὰ τῶν αὐλῶν καὶ προαυλίων των ἐκεῖνα, αἵτινες εὑρίσκονται ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τῆς πόλεως ἢ τοῦ χωρίου.

Ὁ Λιμὴν τῆς Σμύρνης

Ὡς πρώτη ἑλληνικὴ οἰκονομικὴ κατάκτησις ἐν Σμύρνῃ δέον νὰ θεωρηθῇ ἡ δι' ἑλληνικῶν πλοίων καὶ ξένων μισθωθέντων τοιούτων ὑπὸ ἑλληνικῆς ἀτμοπλοΐας συγκοινωνία μεταξὺ Σμύρνης, τῶν παραλίων προαστείων αὐτῆς, τῶν ἐντὸς τοῦ κόλπου τῆς Σμύρνης καὶ ἄλλων πλησιοχώρων λιμένων. Ἀντὶ τῶν μικρῶν καὶ ἕνεκα τοῦ ἀποκλεισμοῦ εἰς ἐλεεινὴν κατάστασιν διατελούντων πλοίων, τὰ ὁποῖα ἐξετέλουν μετὰ δυσκολίας καὶ βραδύτητος τὴν ἀνωτέρω συγκοινωνίαν θὰ ἐκτελοῦν ταύτην μεγάλα ἐπιβατικὰ ἀτμόπλοια τῆς ἑλληνικῆς Ἀτμοπλοΐας Μεσογείου — Εὐξείνου παρέχοντα ἄνετα χώραν διὰ πολλὰς ἑκατοντάδας ἐπιβατῶν συγχρόνως. Οἱ Ἕλληνες τῆς Σμύρνης μὲ συγκινήσεως βλέπουν τὴν ἑλληνικὴν σημαίαν κυρίαν καὶ τοῦ κόλπου τῆς Σμύρνης ὅπου ἡ ὀθωμανικὴ εἶχε μέχρι τοῦδε ἀποκλειστικὸν προνόμιον. Ἡ αὐτὴ ἀτμοπλοΐα ἐνοικίασε καὶ τὰς ἀποβάθρας εἰς τὴν Σμύρνην καὶ τὰ προνόμιον χρήσεως αὐτῶν. Αἱ ἀποβάθραι αὗται ἀνήκουν εἰς ἑταιρείαν σχηματισμένην ἐμὲ βελγικὰ κεφάλαια καὶ ἐπιτρέπουν τὴν παρεμβολὴν τῶν ἀτμοπλοίων πρὸς ἀπόβασιν τῶν ἐπιβατῶν ἄνευ τῆς χρήσεως λέμβων.

ΜΙΚΡΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

— Ἀπὸ τῆς σήμερον Δευτέρας 14ης τρέχοντος ἄρχονται τὰ μαθήματα τῶν δημοτικῶν σχολείων θηλέων τοῦ Α' Β' καὶ Γ'.

Ἀτμοπλοΐα Παντελέων

Τὸ ἀτμόπλοιον «ΑΝΑΤΟΛΗ» φθάνει ἐκ Πειραιῶς αὔριον Τρίτην καὶ ἀναχωρεῖ τὸ ἀπόγευμα διὰ Λῆμνον, Καβάλλαν, Θεσ)νίκην, Βόλον, Χαλκίδα, Πειραιᾶ.

Ἐκ τοῦ Πρακτορείου

Τὰ «Νιάτα»

Αὔριον κυκλοφορεῖ ὁ 12ος—13ος ἀριθμὸς τοῦ ἐν τῇ πόλει μας ἐκδιδομένου λογοτεχνικοῦ περιοδικοῦ «Τὰ Νιάτα».

Περιέχει συνεργασίαν τῶν κ. κ. Μελικέρτη, Κ. Κόντου, Μ. Κοντουρᾶ, Σ. Μυριβήλη, Τ. Κόντου, Θ. Λευκίᾳ, Π. Ψάλτη καὶ μεταφράσεις διηγημάτων τοῦ E. Poë καὶ Ch. Baudelaire.

Δήλωσις

Ἀποχωρήσαντος τοῦ κ. Π. Καΐρη ἐκ τοῦ Δικηγορικοῦ Γραφείου Γ. Καλδῆ καὶ Π. Καΐρη, ὅπως ἐγκατασταθῇ εἰς Ἀθήνας, προσελήφθη εἰς τὸ Δικηγορικόν μου Γραφεῖον ὁ δικηγόρος κ. Π. Καμπάνης ὁ ὁποῖος ἐπὶ μακρὰ ἔτη εἶχεν ὑπηρετήσῃ καὶ ὡς Δικαστής.

Γ. Καλδῆς
Δικηγόρος—Βουλευτής

Στὸ Πατὲ

Ἀπόψε τὸ 12ον Ἐπεισόδιον καὶ τέλος τοῦ Ραβεγγαρ «Ἡ ὥρα τῆς Κρίσεως» μὲ τοὺς Γάμους τοῦ Ραβεγγαρ μὲ τὴν Τζέσσυ.

Ἀρχίζει τὸ πολύκροτον Ἔργον εἰς 10 ἐποχὰς «Κόμης Μόντε-χρήστος». Δρᾶμα Ἐκτάκτου πολυτελείας.

Απωλέσθη ἀπολυτήριον στρατιωτικὸν ἐπ' ὀνόματι Ἀντωνίου Χριστοφορίδου. Ὁ εὑρὼν αὐτὸ παρακαλεῖται νὰ τὸ φέρῃ εἰς τὰ γραφεῖά μας καὶ ἀμειφθήσεται.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

(Τοῦ ἐν Ἀθήναις τακτικοῦ ἀνταποκριτοῦ μας)

Ἀριθ. 20967 — **ΑΘΗΝΑΙ 12 Ὀκτωβρίου**

Ἡ ἐπικύρωσις τῆς συνθήκης τοῦ Βερολίνου

Κατὰ πληροφορίας ξένων ἐφημερίδων καθίσταται ὁσημέραι πιθανώτερον ὅτι οἱ σύμμαχοι θὰ ἀναβάλωσι τὴν κατάθεσιν τῶν ἐπικυρώσεων τῆς συνθήκης. Ἐὰν αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι ἐπικυρώσωσι τὴν συνθήκην πρὸ τοῦ τέλους τῆς πρώτης ἑβδομάδος τοῦ Νοεμβρίου, ὑπάρχει μεγίστη βεβαιότης ὅτι θὰ συνεργασθῶσι μετὰ τῶν λοιπῶν Συμμάχων εἰς τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῆς.

Ἡ ὑγεία τοῦ Οὐΐλσων

Ἡ κατάστασις τοῦ Προέδρου εἶνε σχεδὸν ἀμετάβλητος. Ἡ θερμοκρασία, οἱ σφυγμοί, ἡ ἀναπνοὴ καὶ ἡ λειτουργία τῆς καρδίας εἶνε κανονικά. Ἡ βελτίωσις εἶνε γενικὴ καὶ βραδεῖα.

Σκέπτεται νὰ ἀρνηθῇ

Τηλεγραφοῦσιν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ὅτι ἐπανειλλημένα συμβούλια λαμβάνουν χώραν τελευταίως συνεπείᾳ τῆς τελευταίας ἀξιώσεως τῶν συμμάχων ὅπως κατασταλῇ τὸ κίνημα τοῦ Κεμάλ. Κατὰ τὰ ἄνω ὑπουργικὰ συμβούλια ὑπεστηρίχθη ἡ γνώμη νὰ ἀντιτάξῃ ἡ κυβέρνησις ἄρνησιν εἰς τὴν ἀπαίτησιν ταύτην τῶν συμμάχων.

Δούζας

Η ΕΝ ΡΩΣΣΙΑ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

Ρεβάλη 9.— Τὰ στρατεύματα τοῦ Γιούδενιτς μετὰ τὴν ἅλωσιν τοῦ Κράσνοε-Σέλο προήλασαν μέχρι Πόλκοβο εἰς ἀπόστασιν 10 χιλιομέτρων ἐκ Πετρουπόλεως. Ἡ σιδηροδρομικὴ συγκοινωνία ἀποκατεστάθη μέχρι τοῦ Κράσνοε-Σέλο ὅπου ὁ στρατηγὸς Γιούδενιτς ἔστησε τὸ ἀρχηγεῖόν του. Τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον τῆς βορειοδυτικῆς κυβερνήσεως συνελθὸν τὴν 6)19 ἐν Νερβὲ ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ στρατηγοῦ ἐμελέτησε ζητήματα ἀναγόμενα εἰς τὴν ἐπικειμένην πτῶσιν τῆς Πετρουπόλεως.

Ἀγγέλεται ἡ παρουσία νωπῶν δυνάμεων κληθεισῶν ἐκ τοῦ μετώπου τῆς Φινλανδίας. Κατεσχέθη ἡμερησία διάταξις τοῦ Τρότσκυ συνιστῶσα οἰκονομίας εἰς τὰ πυρομαχικὰ ἡ κατασκευὴ τῶν ὁποίων ἀποβαίνει ὁλοὲν δυσχερεστάτη καὶ ἀναφέρουσα ὅτι αἱ λιποταξίαι ἐν τῷ σοβιετικῷ στρατῷ ἔφθασαν εἰς 60ο)ο ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν δυνάμεων.

Σοβαραὶ ταραχαὶ ἐξερράγησαν ἐν Πετρουπόλει ἕνεκα τῆς ἐλλείψεως τροφίμων. Τὰ τηλεβόλα τῆς Κρονστὰνδ δὲν βάλλουν πλέον κατὰ τοῦ ὅρμου τῆς Φιλλανδίας. Ὁ στρατηγὸς Βλαδιμιρὼφ διωρίσθη ἀπὸ τοῦδε γενικὸς διοικητὴς τῆς Πετρουπόλεως.

Ἐν τελεσίγραφον πρὸς τὸν Ἔμπερχαρδ

Κόβνο 9.— Ὁ γενικὸς διοικητὴς τῶν Λιθουανικῶν στρατευμάτων ἀπηύθυνε πρὸς τὸν στρατηγὸν Ἔμπερχαρδ τελεσίγραφον δι' οὗ τῷ παραχωρεῖ 24 ωρον προθεσμίαν διὰ νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν Ραβδιλίσκη, ὅπου σημαντικαὶ λιθουανικαὶ δυνάμεις συνεκεντρώθησαν διὰ τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν ἤθελεν ἀρνηθῇ νὰ ἐκκενώσῃ τὸ μέρος τοῦτο ὁ Ἔμπερχαρδ. Σύγκρουσις ἐγένετο πλησίον τῆς Πασβιλῆς μεταξὺ λιθουανῶν καὶ ρωσσογερμανῶν οἵτινες καὶ ἀφωπλίσθησαν.

Νέαι ἐπιτυχίαι τοῦ Δενίκιν

Ταϊγάνιον 8.— Εἰς τὸ μέτωπον τοῦ Βόλγα ἡ προέλασις ἐξακολουθεῖ ἐφ' ὅλης τῆς γραμμῆς· ἐκυριεύθη ὁ Προυδκίνα μετὰ 3.000 αἰχμαλώτων. Ἐπίσης κατελήφθη ἡ Δουμπόβκα, ἡ δὲ 28η σοβιετικὴ Μεραρχία ἡττήθη. Τὰ ἐθελοντικὰ στρατεύματα συνέλαβον αὐτόθι πολλοὺς αἰχμαλώτους καὶ ἐκυρίευσαν πολεμικὸν ὑλικόν. Ἡ προέλασις ἐξακολουθεῖ.

Εἰς τὸ μέτωπον τοῦ Τανάϊδος κατελήφθησαν ἡ Κράσον πόλις καὶ ἡ Ποδγόρναγια τὸ δὲ 101 σοβιετικὸν σύνταγμα κατεστράφη. Συνελήφθησαν 400 αἰχμάλωτοι ἐκυριεύθησαν δὲ 10 μυδραλλιοβόλα. Τὸ μέτωπον προήλασε μέχρι τῆς γραμμῆς Βασιλέβκας—Ὀξέρκε—Νιζνιγάρση, ἐφ' ὅσον δὲ προήλαυνον τὰ ἐθελοντικὰ στρατεύματα συνελάμβανον αἰχμαλώτους συμποσωθέντας 1,500, 250 βαγόνια φορτωμένα, 10 μυδραλλιοβόλα καὶ 1 τηλεβόλον.

Ταξιαρχία τῆς 40ῆς μπολσεβικικῆς μεραρχίας κατεστράφη. Ἀνατολικῶς τῆς Βορονέζης σφοδραὶ μάχαι διεξήχθησαν. Εἰς τὸ βόρειον μέτωπον οἱ μπολσεβῖκοι κατέλαβον τὸ Νοβοσίλ, ἀλλ' ἐξεδιώχθησαν δι' ἀντεπιθέσεως κατόπιν διημέρων ἀδιακόπων μαχῶν. Εἰς τὸν τομέα Κρόνυ Σνέβσκη μετὰ σφοδρὰς μάχας οἱ ἐθελονταὶ ἐκυρίευσαν τὸ μέρος τοῦτο, συνέλαβον δὲ καὶ ἑκατοντάδας τινὰς αἰχμαλώτων. Κατελήφθη τὸ Δάσεβ μετὰ 100 αἰχμαλώτων, ἐπίσης καὶ τὸ Βρατοσλὰβ καὶ Τουλτσίν.

Συνελήφθη αἰχμάλωτον ἐν μπολσεβικικὸν ἐφεδρικὸν σύνταγμα, 18 μυδραλλιοβόλα τηλεβόλα καὶ τὸ ἐπιτελεῖον τοῦ στρατοῦ τοῦ στρατηγοῦ Πετλιούρα.

Ο ΛΟΫΔ ΤΖΩΡΤΖ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΝΑΤΟΛ. ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ

Ρώμη 9. Τηλεγραφοῦσιν ἐκ Λονδίνου ὅτι ὁ Ἄγγλος πρωθυπουργὸς κ. Λόϋδ Τζώρτζ εἰς λόγον, τὸν ὁποῖον ἐξεφώνησεν εἰς τὸ Σῆφιλδ ἐπὶ τῇ ἀνακηρύξει του ὡς ἐπιτίμου δημότου τῆς πόλεως ταύτης ἐδήλωσεν ὅτι ἡ Ἀγγλία ἤλπιζε τὴν Ἀμερικὴν νὰ μετάσχῃ εἰς τὸ ἐν Τουρκίᾳ ἐκπολιτιστικὸν ἔργον τῶν ἄλλων συμμάχων.

«Δὲν γνωρίζω, εἶπε, τί θ' ἀπογείνῃ μὲ τὴν τουρκικὴν αὐτοκρατορίαν ἐὰν ἡ Ἀμερικὴ δὲν ἀναλάβῃ ἐντολάς τινας, διότι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει οὔτε ἡ Ἀγγλία οὔτε ἡ Γαλλία θὰ ἠδύναντο ν' ἀναλάβουν τοιαύτας, προκειμένου περὶ λαῶν, οἱ ὁποῖοι ἦσαν ἐχθροί των μέχρι τῆς ὥρας ἐπανέλθουν εἰς τὸ πρώην καθεστώς· καὶ στρέφονται πρὸς τὴν Ἀμερικὴν ζητοῦντες προστασίαν. Πρὶν ἡ ἀποφασίσῃ ἡ Ἀμερικὴ περὶ τοῦ πρακτέου ἀδύνατον νὰ ὑπογραφῇ ἡ συνθήκη μετὰ τῆς Τουρκίας· διὰ τοῦτο τὸ Τουρκικὸν ζήτημα παραμένει ἐκκρεμές. Βεβαίως τὸ τοιοῦτον ἐπιφέρει μεγάλας δαπάνας εἰς τὸν στρατὸν καὶ τὸν στόλον, ἀλλὰ θὰ ἦτο ἀνόητος ἡ ἀφροσύνη πρὸ τῆς λύσεως τοῦ Τουρκικοῦ ζητήματος νὰ γείνῃ ἐλάττωσις τῶν κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν δυνάμεων.

»Ἀποτελεῖ ζωτικὸν διὰ τὴν Βρεττανικὴν Αὐτοκρατορίαν καὶ τὴν ὑφήλιον ὁλόκληρον ζήτημα, εἶπε περαίνων ὁ κ. Λόϋδ Τζώρτζ—ὅπως τὸ Τουρκικὸν ζήτημα λυθῇ ταχέως καὶ δεόντως.»

Εἰδοποίησις

Τὸ ὑπὸ Ἀγγλικὴν σημαίαν ταχυδρομικὸν ἀτμόπλοιον «ΧΟΠΙΡΙ» προερχόμενον ἐκ Πειραιῶς—Σμύρνης ἀναχωρήσει τὴν προσεχῆ Πέμπτην ἑσπέρας διὰ Λῆμνον, Καβάλλαν, Θεσσαλονίκην, Βόλον, Χαλκίδα καὶ Πειραιᾶ δεχόμενον ἐπιβάτας καὶ ἐμπορεύματα.

Ἐκ τοῦ Πρακτορείου

ΘΕΑΤΡΙΚΑ

Ἡ προχθεσινὴ τοῦ Χορχὸρ ἀγᾶ

Ἐνώπιον πολλοῦ κόσμου ἐδόθη μὲ πολλὴν ἐπιτυχίαν προχθὲς ἡ παράστασις τοῦ Χορχὸρ ἀγᾶ, ὥστε νὰ μείνουν ὅλοι οἱ παρευρεθέντες εὐχαριστημένοι ἐξ αὐτῆς. Ἀπέδειξε δὲ ἡ παράστασις ὡς καὶ ἡ πρὸ αὐτῆς τοῦ Παγκοσμίου πολέμου, ὅτι ὁ θίασος εἶναι καλῶς κατηρτισμένος μέλλων νὰ μᾶς ἱκανοποιήσῃ ἀρκετὰ θεατρικῶς ἀρκεῖ νὰ γίνεται ἐκλογὴ καλὴ τῶν ἔργων.

Τὸν Χορχὸρ Ἀγᾶν ὑπεδύθη ὁ διευθυντὴς τοῦ θιάσου κ. Ζαχ. Μέρτικας ὅστις ἐκράτησε πολὺ καλὰ τὸν δύσκολον ρόλον του.

Ὡς Σινσὰρ Ἀγᾶ, ὁ συμπαθὴς βαρύτονος κ. Κοντεσύνης ἔπαιξεν ὅπως δὲν ἐφανταζόμεθα ξεχωρίζων μὲ τὴν διακρίνουσαν αὐτὸν φωνὴν ἀπὸ ὅλους.

Ὡς κωμικὸς ὁ κ. Παυλόπουλος ὑπῆρξε τέλειος. Ἡ ἐμφάνισις πρὸ παντὸς ἀμίμητος προκαλέσασα ἀκράτητον γέλωτα καὶ παρατεταμένα χειροκροτήματα.

Ὁ νεαρὸς καὶ συμπαθὴς τενόρος κ. Μαυρόπουλος ὅστις ὑπεδύθη τὸν ρόλον τοῦ Χουρσὶτ μπέη, δὲν ἔχει πάρει ἀκόμη τὸ θάρρος τῆς σκηνῆς ὑπόσχεται ὅμως πολλὰ εἰς τὸ μέλλον ὡς συνενῶν τὰ πρὸς τοῦτο προσόντα.

Τὰ γυναικεῖα πρόσωπα μὲ πρωταγωνίστριαν τὴν δεσποινίδα Ζωὴν Γαλάνου ὑποδυθεῖσαν λίαν ἐπιτυχῶς τὸν ρόλον τῆς Φατμέ, παρουσίασαν ἐμφάνισιν ἀρκετὰ ἱκανοποιητικήν.

Ἰδιαιτέραν ἐντύπωσιν προὐξένησεν εἰς τὸ κοινὸν ἡ ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἐμφάνισις τῆς δεσποινίδος Κιίτης Δημητρίου μὲ τοὺς ρυθμικοὺς χορούς της. Ἐπίσης ἡ δὶς Στ. Ἀμηρᾶ ἔπαιξε μὲ ὅλον τὸ ἀπαιτούμενον θάρρος.

Ἀπὸ τοὺς λοιποὺς νεαροὺς ἠθοποιοὺς ὡραῖα ἔπαιξαν οἱ Ἀλ. Κολλάρος καὶ Κ. Δελούνης.

Τὸν κ. Ἀντ. Σάνδην ἐπιφυλασσόμεθα νὰ κρίνωμεν ἀπὸ τοὺς δραματικοὺς ρόλους του εἰς τοὺς ὁποίους ὡς πληροφορούμεθα λίαν ἐπιτυγχάνει.

Τὸ βεστιάριον τοῦ θιάσου ὑπῆρξεν ἀρκετὰ πλούσιον.

Ο ΘΕΑΤΡΙΚΟΣ